

[Poul Møller.]

under forhandlingerne med det radikale venstre og det konservative folkeparti blev det klart, at man sad og var ved at anvende pengene i topartisforhandlinger imellem de to nu nye flertalspartier herinde. Vi har ikke for vore stemmer om en merværdiafgift og for en merværdiafgift kunnet opnå, at det nye og fremtidige skattesystem fik et skatteloft, som var rimeligt, forsvarligt, over for alle indkomstgrupper.

Det, vi blev tilbudt, var en ren og skær narresut. Vi har ikke kunnet opnå, at den kommunale skat fortsat var fradragsberettiget; vi har tværtimod set, at tilbud herom blev trukket tilbage. Vi har ikke kunnet opnå en mere rimelig og forstandig løsning på persontilskudsproblemet end det, regeringen foreslog, og vi har ikke kunnet opnå, at man lod denne vældige skattelov, som nu har ventet så længe, træde i kraft bare et par måneder senere, så den i mindre grad var en hæmsko for dem, der skal administrere den, og vi har ikke opnået, at det, som regeringen bare fremsatte forslag om i efteråret, nemlig at der var valgfrihed med hensyn til betalingsmetoden, kunne opretholdes. Her skærpede regeringen sine krav under forhandlingerne. Under andre politiske omstændigheder og under en større forhandlingsvilje fra regeringens og regeringspartiets side ville vi have påtaget os et medansvar for denne lovgivning. Men der blev ikke taget disse rimelige hensyn til vore synspunkter, og derfor må ansvaret bæres af de to partier, der er blevet enige, medens vi andre endnu deltog i forhandlinger. De har villet det sådan, og de må nu bære det sådan.

Aksel Larsen: Jeg ser mig ikke helt i stand til at begynde min tale med de ord, hr. Peter Nielsen anvendte; han sagde, han anbefalede lovforslaget om indførelse af en meroms. Det ser jeg mig ikke i stand til, men jeg ser mig i stand til at anbefale, at man stemmer for vedtagelse af lovforslaget her ved tredje behandling. Jeg er ikke just begejstret for indførelse af en meroms, så lidt som jeg var begejstret for indførelse af en almindelig omsætningskat i 1962, men under de givne forhold forekommer det mig, at så er det rigtigt at vedtage lovforslaget, og så er der så meget vundet

ved at gennemføre den skattereform, hvortil nu også meromforslaget hører, at vi bør stemme for den.

Hr. Henry Christensen ankede, som man kunne vente det, over, at man manglede bilagsmateriale. Jeg har været med til nogle skattedrøftelser i dette ting, hvor man har lavet komplicerede skattebuketter, — og det gjaldt også dengang vi fik indført engrosomsen — hvor bilagsmaterialet kom trykt til folketinget flere måneder efter, at sagen var afgjort; dengang lød der ikke fra hr. Henry Christensens side nogen beklagelse over, at bilagsmaterialet ikke forelå ved lovforslagernes anden og tredje behandling.

Der har været arbejdet med disse spørgsmål i flere år. Alle, der har været med i udvalgsarbejdet, er velorienterede, kender alle bilagene, alt materialet, alle besvarelser, alle henvendelser; de har været stillet til rådighed for partigrupperne; ingen behøver at være uvidende. Spørgsmålene har været diskuteret i pressen og på offentlige møder og her i folketinget; folketinget er fuldt kompetent til at overskue disse spørgsmål og til at tage stilling til dem.

Men det, det drejer sig om, er jo altså også noget andet. Det, det drejer sig om, er, at man dels er vred over, at nu gennemføres denne skattereform af to af folketingets partier, der ved valget fik flertal i folketinget, dels er man vred over, at det netop bliver denne skattereform, der gennemføres, og ikke noget helt andet. Hr. Henry Christensen og andre må gerne til deres dages ende køre med de 49,1 pct., men jeg vil tillade mig at spørge, om de partier, der ved afstemningen om dette lovforslag stemmer imod, repræsenterer et flertal af vælgerne af 22. november; det gør de jo ikke. De kan selvfølgelig påstå, at de mener at have retsforbundet med sig, men jeg skulle nu nok tro, at retsforbundet står nærmere ved socialdemokratiet og ved vort parti, end det står ved de borgerlige partier, der nu siger, at de ikke vil være med. (Poul Møller: Også med moms?). Ja, der var engang, da hr. Poul Møller var begejstret tilhænger af en meroms og sloges for, at vi skulle have en meroms, så jeg synes, han er den rette til at stille spørgsmål om, hvordan vi skal forholde os til meromsen! Men jeg skal komme til det.